

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 29.10.2014 г.
COM(2014) 633 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

**относно прилагането на Регламент (ЕС) № 1007/2011 относно наименованията на
текстилните влакна и свързаното с тях етикетиране и маркиране на текстилните
продукти по отношение на техния влакнест състав**

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно прилагането на Регламент (ЕС) № 1007/2011 относно наименованията на текстилните влакна и свързаното с тях етикетиране и маркиране на текстилните продукти по отношение на техния влакнест състав

1. ВЪВЕДЕНИЕ

В член 23 от Регламент (ЕС) № 1007/2011 от 27 септември 2011 г. относно наименованията на текстилните влакна и свързаното с тях етикетиране и маркиране на текстилните продукти по отношение на техния влакнест състав (наричан по-долу „Регламентът относно текстилните продукти“ или „регламентът“)¹ се изисква до 8 ноември 2014 г. Комисията да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на регламента, в който да се набляга на заявленията за нови наименования на текстилни влакна и на тяхното приемане. В този член от Комисията също така се изисква да представи по целесъобразност законодателно предложение.

Настоящият доклад представя преглед на прилагането на Регламента относно текстилните продукти в Съюза през периода между 8 май 2012 г. и края на юни 2014 г. Той обхваща исканията за нови наименования на текстилни влакна и тяхното приемане и други основни въпроси относно прилагането, за които Комисията е била уведомена от държавите членки и съответните заинтересовани страни. В него също така са представени възприятията на заинтересованите страни относно въздействието на регламента. И накрая, в доклада са представени възможните бъдещи посоки на развитие.

Докладът е изготвен въз основа на консултации с експерти от държавите членки, промишлеността и други заинтересовани страни, по-специално в рамките на експертната група на Комисията по наименованията и етикетирането на текстилните продукти (наричана по-долу „Експертната група по текстила“ или „ЕГТ“)². Той също така взема предвид информацията, предоставена в отговор на въпросници, разпространени сред компетентните органи на държавите членки и други заинтересовани страни.

2. ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ В РЕГЛАМЕНТА

2.1. Цели на Регламента относно текстилните продукти и нови елементи

Считано от 8 май 2012 г., Регламентът относно текстилните продукти отмени и замени трите „директиви относно текстилните продукти“: Директива 2008/121/ЕО относно наименованията на текстилните продукти, Директива 96/73/ЕО относно някои методи за количествен анализ на двукомпонентни смеси от текстилни влакна и Директива 73/44/ЕИО относно сближаването на законодателствата на държавите членки относно количествения анализ на трикомпонентни меланжи от текстилни влакна. Текстилни продукти, които са в съответствие с разпоредбите на Директива 2008/121/ЕО и са били пуснати на пазара преди 8 май 2012 г., могат да продължат да се предоставят на пазара до края на преходния период (9 ноември 2014 г.).

Регламентът споделя общите цели на предишните директиви относно текстилните продукти, т.е. да се премахнат евентуалните пречки за правилното функциониране на

¹ Регламент (ЕС) № 1007/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г. относно наименованията на текстилните влакна и свързаното с тях етикетиране и маркиране на текстилните продукти по отношение на техния влакнест състав (ОВ L 272, 18.10.2011 г., стр. 1).

² Повече информация относно заседанията на ЕГТ може да бъде намерена на адрес: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/textiles/documents/index_en.htm.

вътрешния пазар и на потребителите да се предостави подходяща и приложима информация. Той също така цели да въведе по-голяма гъвкавост, така че законодателството да може да се адаптира в съответствие с технологичните постижения, които се очакват в този сектор. Освен това регламентът предостави възможност за опростяване и подобряване на регулаторната рамка за разработването и въвеждането на нови влакна и за подобряване на прозрачността на процеса на добавяне на нови влакна в списъка с наименованията на влакна.

Чрез регламента бяха преразгледани основните разпоредби на директивите относно текстилните продукти в съответствие с последните законодателни стандарти, за да се улесни директната му приложимост и да се гарантира, че гражданите, икономическите оператори и публичните органи могат лесно да установят своите права и задължения. Повечето разпоредби останаха непроменени по същество, но в някои случаи бе променена формулировката или номерацията на членовете (вж. приложение IX към регламента).

С регламента обаче се въвеждат някои важни нови елементи:

- общо задължение за посочване на пълния състав на влакната в текстилните продукти и изясняване на правилата за етикетите и знаците, указващи състава на влакната;
- минимални технически изисквания за заявленията за нови наименования на влакна;
- изискване за обозначаване на наличието на нетекстилни части от животински произход;
- изясняване на изключенията, приложими за текстилни продукти по поръчка, изработвани от самостоятелно заети шивачи; и
- оправомощаване на Комисията да приема делегирани актове за изменение на техническите приложения към регламента.

2.2. Обхват, предмет и разпоредби за докладване

Регламентът относно текстилните продукти се прилага за текстилни продукти³ и за продукти или текстилни компоненти с тегловно съдържание на текстилни влакна не по-малко от 80%⁴. Той съдържа правила относно:

- етиктирането и маркирането на текстилните продукти по отношение на техния влакнест състав;

³ Определение за понятието „текстилен продукт“ е дадено в член 3, параграф 1, буква а) от Регламента като „всеки необработен, полуобработен, обработен, полуфабричен, фабричен, полуготов или готов продукт, който е съставен единствено от текстилни влакна, независимо от използвания процес на смесване или съчетаване“.

⁴ Текстилни изделия, включени в състава на други продукти и съставляващи неотделима част от тях, когато техният състав е посочен, също трябва да се третира като текстилни продукти (член 2, параграф 2, буква г).

- етикетирането и маркирането на текстилни продукти, съдържащи нетекстилни части от животински произход; и
- определянето на влакнения състав на текстилните продукти чрез количествен анализ на двукомпонентни и трикомпонентни смеси от текстилни влакна.

В регламента не са уредени другите видове етикетиране, например етикетирането за размера или за поддържането на текстилните продукти. В член 24 обаче е формулирано изискване до 30 септември 2013 г. Комисията да представи доклад до Европейския парламент и Съвета относно евентуални нови изисквания за етикетиране, които да се въведат на равнище на Съюза с оглед предоставяне на потребителите на точна, уместна, понятна и сравнима информация относно характеристиките на текстилните продукти. Освен това в член 25 от Комисията се изисква да извърши проучване, за да оцени дали съществува причинно-следствена връзка между алергичните реакции и химическите вещества или смеси, използвани в текстилните продукти.

В съответствие с тези изисквания на 25 септември 2013 г. Комисията прие доклад⁵ относно възможни нови изисквания за етикетиране на текстилните продукти и във връзка с проучване относно алергенните вещества в текстилните продукти. В него бе достигнато до заключението, че настоящите изисквания за етикетиране на текстилните продукти са подходящи. По отношение на изискванията за етикетиране за алергенни вещества, използвани в текстилната промишленост, Комисията счете за важно полагането на по-нататъшни усилия в областта на научните изследвания и въвеждането на алтернативни и неалергенни вещества, като посочи възможните действия в това отношение.

2.3. Делегирани актове за изменение на някои приложения към регламента

С член 21 от регламента се предоставят правомощия на Комисията да приема делегирани актове за изменение на приложения II, IV, V, VI, VII, VIII и IX, за да се отчете техническият напредък. Делегирани актове могат да се приемат и за изменение на приложение I с цел включване на нови наименования на текстилни влакна в списъка на такива наименования. Делегирани актове могат да се приемат при спазване на техническите критерии и процедурните правила, предвидени в член 22, в рамките на пет години, считано от 7 ноември 2011 г.

Съгласно член 22 Комисията трябва да изготви доклад относно делегираното правомощие най-късно девет месеца преди изтичането на срока, т.е. преди 7 февруари 2016 г. Делегирането на правомощието се удължава мълчаливо за срок от пет години, освен ако Европейският парламент или Съветът не се противопоставят на такова удължаване не по-късно от три месеца преди края на срока. Парламентът или Съветът може да оттегли делегирането на правомощия по всяко време.

3. ФУНКЦИОНИРАНЕ НА РЕГЛАМЕНТА

3.1. Подход и методология на настоящия доклад

⁵ Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно възможни нови изисквания за етикетиране на текстилните продукти и във връзка с проучване относно алергенните вещества в текстилните продукти, COM(2013) 656 final, 25.9.2013 г.

При изготвянето на настоящия доклад Комисията направи оценка на практическото функциониране на регламента и на постигането на неговите основни цели. Тя също така имаше за цел да определи областите за възможни подобрения на прилагането на регламента.

Беше организирано проучване и бяха проведени целенасочени консултации с експерти от държавите членки, браншови организации и асоциации на търговците на дребно, синдикални организации, асоциации на потребителите, европейски органи по стандартизация и други заинтересовани страни, по-специално чрез ЕГТ.

Проучването на Комисията за събиране на структурирана информация от органи на държавите членки и от заинтересовани страни беше проведено въз основа на два въпросника, които бяха публикувани на нейния уебсайт и разпространени чрез мрежата Enterprise Europe и мрежите от малки и средни предприятия (МСП)⁶; единият въпросник беше адресиран до публичните органи, а другият — до заинтересованите страни. Отговорите бяха представени и обсъдени в ЕГТ⁷.

Пълни или частични отговори на първия въпросник бяха получени от 27 държави членки и от Норвегия.⁸ Вторият въпросник събра 29 отговора от 15 различни държави членки (и един от Швейцария), включително девет отговора от дружества и 14 от браншови организации. Степента на участие в допитването се счита за приемлива, като се има предвид твърде специфичната област.

Оказа се трудно да се събере информация за разходите, направени от компетентните органи или от операторите по прилагането на правните изисквания, вероятно защото е трудно да им бъде дадено количествено изражение.

Основните констатации от оценката, които са основани на обсъжданията с публичните органи и заинтересованите страни, както и на информацията, събрана чрез двата въпросника, включително и окончателната оценка на Комисията, са посочени по-долу.

3.2. Адаптиране към новата правна рамка

3.2.1. Адаптиране на националното законодателство

Тъй като Регламентът относно текстилните продукти е пряко приложим, не е необходимо разпоредбите му да бъдат транспонирани. Независимо от това държавите членки трябва да гарантират, че техните национални правни системи са в съответствие с новото законодателство, например като отменят националните мерки за транспониране на предишните директиви относно текстилните продукти.

Според предоставената информация държавите членки, изпратили сведения за настоящия доклад, са предприели стъпки за гарантиране на правилното прилагане на

⁶ Въпросниците бяха съгласувани с експертите от държавите членки и Комисията.

⁷ Обобщение на отговорите на въпросниците може да бъде намерено на адрес: <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/5710?locale=bg> и <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/5711?locale=bg>.

⁸ Нидерландия не изпрати отговор.

регламента. Най-общо това е включвало отмяна или изменение на съществуващите национални разпоредби, постановления и решения и/или приемането на нови правни актове. Промените основно са имали за цел предоставянето на правомощия на компетентните органи, включително на органите за надзор на пазара, и определянето на санкции за предоставяне на подвеждаща или недостатъчна информация в отговор на наложените с регламента изисквания. Мнозинството от държавите членки са приключили с необходимото адаптиране своевременно, но някои са направили това едва след влизането в сила на регламента (8 май 2012 г.). Към момента на изготвяне на доклада някои държави членки все още бяха в процес на адаптиране на своето национално законодателство или имаха намерение да въведат изменения в близко бъдеще.

3.2.2. Разпространение на информация за Регламента относно текстилните продукти

Въпреки че в регламента няма изискване за провеждане на информационни кампании, в повечето държави членки са взети мерки за информиране на съответните икономически оператори и заинтересовани страни относно неговото въздействие. Организираните са кампании или от публични органи, или от професионални организации, търговски камари и организации на потребителите, често в сътрудничество с публичните органи. Често информацията е подавана от министерствата към професионалните асоциации и след това — към техните членове. Информацията е разпространявана чрез семинари и циркулярни писма, разяснителни материали, информация на уебсайтове, статии в специализирани списания и национални всекидневници и интервюта по радиото. Няколко заинтересовани страни са изразили становището, че са необходими допълнителни действия с цел по-добро познаване на регламента, особено сред МСП. Не е организирана информационна кампания на равнище ЕС.

Мнозинството от отговорилите държави членки са наблюдавали увеличение на броя на исканията за информация, основно от страна на предприятия⁹, след приемането на регламента. Разпоредбата, която е породила най-много въпроси, е член 12, с който беше въведено изискване за обозначаване на наличието на нетекстилни части от животински произход. Въпросите са се отнасяли не само до новите разпоредби, но и до старите, може би в резултат на информационните кампании, като са били отправяни от заинтересовани страни (някои от които все още не напълно осведомени относно съществуващото законодателство), проявили подновен интерес към етиктирането на текстилните продукти; въпроси са отправяни и във връзка с някои стари разпоредби, формулирани и номерирани различно и поради това изглеждащи различно. Това може да отразява също така присъствието на нови участници на пазара, наличието на нови видове продукти или на нови бизнес модели и стратегии за дистрибуция/продажби, включително онлайн продажби на дребно с поддържане само на електронна търговия.

Беше отбелязано също, че всяка промяна на законодателството води до по-голям брой запитвания, независимо от това колко разпоредби са изменени. Комисията и няколко държави членки отбелязаха спад в исканията за информация няколко месеца, след като регламентът започна да се прилага.

⁹ Редица запитвания са се отнасяли до въпроси извън обхвата на регламента, например етиктирането за размера или за поддържането.

3.3. Основни установени въздействия

Прякото прилагане на Регламента относно текстилните продукти спомогна да се гарантира, че предприятията (производители, вносители, търговци на дребно и т.н.) се изправят пред хармонизирани и прозрачни изисквания и че потребителите са правилно информирани и по този начин са по-уверени при вземането на своите решения. Сред държавите членки и заинтересованите страни имаше консенсус за това, че пряката приложимост във всички държави членки също така е оптимизирала често пъти продължителния и тромав процес за прилагане на законодателството на Съюза.

По-голямата част от органите на държавите членки не съобщиха за големи затруднения или специфични проблеми, вероятно защото регламентът е станал приложим едва наскоро. Други държави членки и заинтересовани страни изразиха редица опасения, някои от които бяха свързани с непроменени разпоредби.

Изискването за обозначаване на наличието на нетекстилни части от животински произход (член 12) и изискването етикетът или маркировката на текстилните продукти да се представят на езиците на държавите членки, на чиято територия текстилните продукти се предоставят на пазара (член 16, параграф 3), бяха посочени от някои държави членки и от много заинтересовани страни като създаващи най-много проблеми (объркване, ненужна сложност и разходи).

Съгласно член 12 наличието на нетекстилни части от животински произход в текстилни продукти се обозначава чрез използване на фразата „Съдържа нетекстилни части от животински произход“ при етикетирането или маркирането на съответните продукти. Както Комисията, така и съответните органи в държавите членки получиха няколко запитвания от дружества с искане за изясняване на това дали трябва да се обозначава наличието дори и на много малки части от животински произход, като например (части от) кости, перли или рога (отговорът е утвърдителен).

В член 16, параграф 3 се изисква етикетът или маркировката да се представят на официалния език или езици на държавата членка, на чиято територия продуктът се предоставя на потребителите освен ако съответната държава членка предвиди друго. Редица заинтересовани страни посочиха, че това е увеличило разходите, но мненията варираха по отношение на степента на увеличение: някои заявиха, че разходите са били значителни, докато други ги смятаха по-скоро за ограничени.

За затруднения беше докладвано и във връзка с прилагането или разбирането на други разпоредби, като например: член 14, параграф 2, в който на икономическите оператори в рамките на веригата за доставки се разрешава да заменят етикети или маркировки с придружаващи търговски документи; позоваването на приложение VII в член 19 (елементи, които не се взимат предвид при определянето на влакнестия състав); „изключенията“ съгласно приложение V (продукти, за които етикетирането или маркирането не е задължително); и специалните разпоредби за някои текстилни продукти, посочени в приложение IV.

Докато някои нови разпоредби, по-специално член 12 и член 16, параграф 3, бяха сметнати за двусмислени и свързани с тежест и с разходи за заинтересованите страни, те също така бяха признати като разпоредбите, които са направили най-много, за да се гарантира, че на потребителите се предоставя повече информация. Също така е

законосъобразно да се гарантира, че потребителите са информирани на собствения си език. Освен това предприятията имат свободата да предоставят всякаква допълнителна информация, която те считат за полезна, при условие че не е подвеждаща за потребителите.

3.4. Действия за надзор на пазара

Надзорът на пазара на текстилни продукти се основава на същите принципи като принципите във всички други продуктови области. Регламентът относно текстилните продукти не включва механизми за надзор на пазара извън общите механизми, приложими в държавите членки. С цел най-ефикасно използване на персонала, оборудването, транспорта и ресурсите за изпитвания органите работят въз основа на годишни програми за инспекция, които се съобщават на Комисията и които вземат под внимание предишния опит и констатации, продуктите, често нотифицирани чрез системата на Съюза за бърз обмен на информация RAPEX¹⁰, и жалбите на потребителите. В програмите се отдава приоритет на групи от потребителски продукти, при които често са срещани рискове за здравето и безопасността на потребителите, често въз основа на информация, получена от потребителите, предприятия и други източници. Приоритетите може да се променят всяка година или при възникване на нови проблемни области. Освен това при необходимост (например при спешни ситуации) органите на държавите членки осъществяват проверки и изпитвания, които не са непременно включени в техните програми.

Само няколко държави¹¹ са включили изрично текстилните продукти в своите национални програми за надзор на пазара. Най-общо, дори когато се отнасят изрично до текстилни продукти, проверките в рамките на надзора на пазара обхващат проверки за съответствие извън обхвата на регламента, например въпроси, свързани с безопасността, като например дължината на връзките, копчетата и отделянето на малки части, които могат да причинят задушаване.

Освен общите органи за надзор на пазара съществуват организации, чиято цел е да защитават дружествата и потребителите от нелоялна конкуренция и подвеждаща реклама¹². Всеки, който има съмнение за подобни практики, може да се обръща пряко към тези организации.

Няма единен подход към различните видове инспекции във връзка с Регламента относно текстилните продукти, тъй като държавите членки донякъде придават различна тежест на всеки вид инспекция. Резултатите от проучването сред националните органи показаха, че редовните периодични инспекции и *ad hoc* проверките са най-честите

¹⁰ Системата RAPEX беше създадена въз основа на Директивата относно общата безопасност на продуктите (ДОБП) за потребителски хармонизирани и нехармонизирани продукти и обхватът ѝ беше разширен до всички хармонизирани продукти съгласно Регламент (ЕС) № 765/2008. Всички нотификации в RAPEX се публикуват ежеседмично в интернет от службите на Комисията на адрес: http://ec.europa.eu/consumers/safety/rapex/index_en.htm.

¹¹ Седем държави членки (България, Франция, Хърватия, Латвия, Литва, Португалия и Румъния) и Норвегия.

¹² Например *Wettbewerbszentrale* в Германия — независим и нестопански орган, действащ като обсерватория.

форми на инспекция в повечето държави членки. Преките контакти с производители и други икономически оператори са от по-малко значение.

По отношение на прилагането на регламента проучването откри два типа проблеми, докладвани от органите за надзор на пазара; те се отнасят до:

- несъответствие от страна на предприятията, а именно: използване на наименования на текстилни влакна, различни от изброените в приложение I; непосочване на влакнения състав на официалния език на държавата, в която продуктът се предлага на пазара; неправилно посочване на влакнения състав на етикета или маркировката и изобщо липсата на етикет или маркировка; и
- средства и инструменти: националните органи за надзор на пазара и дейностите, свързани с изпитвания, са засегнати от ограничените налични ресурси — човешки и финансови, което води до намален брой проби, които могат да бъдат подложени на изпитване.

Въпреки че няма статистически данни на равнището на Съюза за съответствието на текстилните продукти с регламента, най-общо изглежда, че не са регистрирани сериозни проблеми от органите за надзор на пазара или митническите органи, вероятно поради това, че те не винаги считат влакнения състав на текстилните изделия за високорисков приоритет. Изглежда обаче, че нивото на съответствие не винаги е удовлетворително¹³. Също така, при липсата на достатъчен контрол и проверки на влакнения състав на текстилните продукти, съществува риск потребителите да купуват продукти, които са етикетирани като съдържащи скъпи влакна (например кашмир, коприна), но които в действителност са направени от по-евтини влакна. Поради това Комисията насърчава държавите членки да увеличават участието си в действия за съвместно правоприлагане, които позволяват на националните органи да споделят ресурси, експертен опит и резултати, като същевременно осигуряват координиран и хармонизиран подход към правоприлагането. Комисията има възможност да съфинансира подобни съвместни действия и в областта на влакнения състав на текстилните продукти¹⁴.

3.4.1. Санкции за нарушения на Регламента относно текстилните продукти

Държавите членки са предвидили широк кръг от санкции, включително административни и съдебни, за нарушения на Регламента относно текстилните продукти. Най-тежката административна санкция изглежда е изтеглянето от пазара на несъответстващия продукт, но очевидно до нея се прибегва само в изключителни случаи. Степента на санкциите се различава значително в отделните държави членки и някои заинтересовани страни предложиха въвеждането на хармонизирана европейска система в регламента. (В своето съобщение „*Визия за вътрешния пазар*“¹⁵ Комисията

¹³ В една държава членка около 35% от изпитваните продукти са били с неточно посочен влакнест състав, а около 33% — с неправилно етикетирание.

¹⁴ Повече информация може да бъде намерена на адрес: www.prosafe.org.

¹⁵ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет — *Визия за вътрешния пазар на промишлени продукти* (COM(2014) 25 final, 22 януари 2014 г.).

даде знак за намерението си да обмисли законодателно предложение, включващо хармонизиран подход към икономическите санкции на вътрешния пазар за промишлени продукти).

Според проучванията на Комисията познанията и информираността на заинтересованите страни относно санкциите са по-скоро ограничени. По мнението на някои санкциите не са достатъчно строги, тъй като глобите нямат възпиращо действие.

3.5. Насоки от Комисията

Като допълнение към регламента Комисията изготви списък от често задавани въпроси (ЧЗВ), за да предостави на предприятията отговори на въпросите, които възникват при неговото прилагане. Списъкът се актуализира редовно и е публично достъпен на уебсайта на Комисията¹⁶. Отговорите обаче не тълкуват разпоредбите на регламента, тъй като обвързващото тълкуване на законодателството на ЕС е от изключителната компетентност на Съда на Европейския съюз.

Вследствие на опита във връзка с ЧЗВ и консултациите със заинтересованите страни и държавите членки се очерта общо мнение, че списъкът от ЧЗВ би могъл да бъде заменен или допълнен от по-структурирано и всеобхватно ръководство с насоки, в което да се прави общ преглед на основните въпроси, отнасящи се до разбирането на регламента. В него обаче няма да се тълкуват разпоредбите на регламента, тъй като, както беше посочено по-горе, обвързващото тълкуване на законодателството на ЕС е от изключителната компетентност на Съда на Европейския съюз. Документът може да се обсъди и изготви с помощта на ЕГТ.

ЕГТ играе важна роля при прилагането на регламента. Тя поема функциите на предишната работна група, с изключение на тези, отнасящи се до транспонирането, което вече не се прилага в случая на (пряко приложимия) регламент. ЕГТ обсъжда и обменя мнения относно прилагането на регламента, като събира информация с цел по-добро разбиране на затрудненията и предлага общо тълкуване на неговите разпоредби. Тя се състои от представители на държавите членки, а когато това е целесъобразно, експерти на заинтересованите страни присъстват на заседанията като наблюдатели.

3.6. Стандартизация

В член 19 от регламента се изисква проверките с цел определяне на влакнестия състав на текстилните продукти да се извършват в съответствие с методите за количествен анализ на двукомпонентните и трикомпонентните смеси от текстилни влакна, установени в приложение VIII, или с хармонизираните стандарти. По отношение на възможното използване на хармонизираните стандарти Комисията обмисля да подаде искане за стандартизация до Европейския комитет по стандартизация (CEN). Ориентиrowъчно искането може да включва:

- преглед на количествените методи (от приложение VIII и стандартите EN ISO);
- установяване на разликите в изискванията и на възможните коригиращи действия;
- и

¹⁶ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/textiles/files/regulation-1007-2011-faq_en.pdf

- разработване на хармонизирани стандарти за анализа на текстилните продукти, произведени от двукомпонентни и трикомпонентни смеси от влакна.

Някои държави членки посочиха, че няма един-единствен установен метод за идентификация на влакната. Съществуват различни виждания относно предимствата и недостатъците на оптичните, химическите и инфрачервените методи за идентификация на влакната.

4. НОВИ НАИМЕНОВАНИЯ НА ТЕКСТИЛНИ ВЛАКНА

4.1. Разпоредби на регламента

За добавянето на ново влакно към приложенията към предишните директиви относно текстилните продукти се изискваше дълга процедура — от подаването на първоначалното заявление във връзка с новото влакно до законовото му приемане на европейско равнище¹⁷, изисквайки от държавите — членки на ЕС, впоследствие да адаптират своите национални законодателства. Това водеше до административна тежест за публичните органи, до загуби на приходи за предприятията и до закъснения при пускането на новото влакно на пазара, особено за предприятието, което го е разработило. Тези закъснения бяха възприемани като ограничение с отрицателно въздействие върху иновациите.

Съгласно Регламента относно текстилните продукти новите наименования на влакна могат да се добавят чрез делегирани актове на Комисията, които са пряко приложими и не изискват никаква процедура за прилагане от страна на държавите членки.

Съгласно член 5 от регламента единствено наименованията на текстилни влакна, изброени в приложение I, се използват за описанието на влакнения състав върху етикетите и маркировките на текстилни продукти. В приложение I понастоящем са определени две групи с наименования на влакна: таблица 1 включва естествени влакна (номера 1 — 18) като вълна, коприна, памук и лен, докато таблица 2 съдържа синтетични и изкуствени влакна (номера 19 — 49)¹⁸ като вискоза, найлон, полиестер и еластан. Към всяко наименование на влакно е дадено описание.

С Регламента относно текстилните продукти също така беше въведена нова разпоредба (член 6), съгласно която всеки производител или всяко лице, действащо от името на производителя, може да подаде заявление до Комисията за добавянето на ново наименование на текстилно влакно към списъка в приложение I. Заявлението трябва да включва техническо досие¹⁹, съдържащо най-малко следната информация:

- информация относно предложеното наименование и предложеното определение за текстилното влакно;

¹⁷ При предишната система новите наименования на влакна бяха добавяни чрез процедура по комитология.

¹⁸ След първия делегиран акт съгласно регламента.

¹⁹ Минималните изисквания относно техническото досие, което трябва да бъде включено в заявлението, са посочени в приложение II към регламента.

- методи за идентификация и количествено определяне;
- определени параметри и свойства на влакното; и
- производствен процес и значение за потребителите.

Заявителят трябва да предостави на службите на Комисията представителни проби от новото влакно както в чист вид, така и в съответните смеси от текстилни влакна за целите на анализа на методите за валидиране и количественото определяне на влакното.

4.2. Нови наименования на влакна

За целите на настоящия доклад са взети предвид три искания за приемането на нови наименования на влакна. Две бяха подадени преди влизането в сила на Регламента относно текстилните продукти, но в момента на завършване на оценката на съответните технически досиета регламентът вече се прилагаше. При все това беше сметено, че равнището на информацията, предоставена в тези досиета, е достатъчно, за да даде възможност за вземане на решение в сравнение с изискванията, определени от регламента.

Първото искане се отнасяше до „двукомпонентен полипропилен/полиамид“ и беше подадено до Комисията през 2005 г. по реда на старите директиви относно текстилните продукти. Наименованието беше добавено към списъка в приложение I към новоприетия Регламент относно текстилните продукти в съответствие с Делегиран регламент (ЕС) № 286/2012 на Комисията²⁰.

Второто искане за генерично наименование „триекста“/„trixta“ (вид полиестерно влакно) беше подадено до Комисията в началото на 2011 г. След проучване на техническото досие в сътрудничество с ЕГТ Комисията счете, че заявлението може да бъде прието. Впоследствие беше извършен задълбочен технически анализ, за да се валидира предложеното определение, да се проверят свойствата на влакното и да се проверят параметрите, въз основа на които то може да бъде разграничено от други влакна. Резултатите от аналитичната работа бяха представени и обсъдени с експертите на държавите членки и на заинтересованите страни и са публично достъпни²¹. Този вид влакно, обикновено идентифицирано в търговските и техническите документи като ПТТ (политриметилен терефталат), е патентовано за първи път през 40-те години на XX в. и може да се намери в търговската мрежа под наименованието „полиестер“. Освен това неговите химически характеристики не се отличават съществено от тези на другите полиестерни влакна и поради това то може да бъде обозначено като полиестер. След окончателната оценка в края на май 2014 г. Комисията информира заявителя, че

²⁰ Делегиран регламент (ЕС) № 286/2012 на Комисията от 27 януари 2012 г. за изменение, с цел включване на наименование на ново текстилно влакно, на приложение I и, за целите на привеждане в съответствие с техническия напредък, на приложения VIII и IX към Регламент (ЕС) № 1007/2011 на Европейския парламент и на Съвета относно наименованията на текстилните влакна и свързаното с тях етиктиране и маркиране на текстилните продукти по отношение на техния влакнест състав (ОВ L 95, 31.3.2012 г., стр. 1).

²¹ Проучването може да бъде намерено на:
https://ec.europa.eu/jrc/sites/default/files/ptt_final_report_revision_1_v_14_03_05.pdf

влакното „триекста“ няма да бъде добавено към списъка в приложение I към регламента.

Третото искане за генерично наименование „полиакрилат“ (polyacrylate) беше получено от Комисията през януари 2014 г., т.е. след приемането на регламента. След проучване на техническото досие беше счетено, че заявлението може да бъде прието. Процедурата е в ход, все още предстои вземането на окончателно решение и се очаква това да стане през следващата година.

4.3. Обработване на заявленията за нови наименования на влакна

Нито едно от горепосочените искания за приемане на нови наименования на влакна не е преминало през цялата процедура за оценка, предвидена съгласно Регламента относно текстилните продукти, т.е. от подаването на първоначалното заявление до законовото приемане на европейско равнище.

Следователно те не предоставят основа за пълна оценка на ефективността и ефикасността на регламента по отношение на опростяването и ускоряването на процедурата за изменение на приложение I с цел включване на нови наименования на влакна. Въпреки това обаче очакванията са, че прилагането на регламент на Комисията, а не на директиви и на процедура на комитология, съществено са ускорили процеса по добавяне на ново наименование на влакно към списъка в приложение I.

По отношение на подадените след 2011 г. заявления подадената информация отговаря на минималните изисквания от приложение II; освен това от заявителите е поискано да представят характеристиките на влакното на заседание на ЕГТ и по целесъобразност да предоставят допълнителна информация на службите на Комисията.

Въпреки ограниченият опит във връзка с новия ред за подаване на заявления и приемане на нови наименования на влакна Комисията счита, че за момента както процедурата, така и критериите са балансирани и уместни. Въпреки това, като се спазва съществуващата регулаторна рамка, има известна възможност за практическо подобрене, по-специално като се даде възможност за по-широки консултации със заинтересованите страни.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЯ И ПЕРСПЕКТИВИ

Предвиденият от регламента период за извършване на оценка на неговото прилагане беше ограничен (2012 — 2014 г.) и недостатъчен за установяване на всички силни и слаби страни на законодателството за момента.

Общият резултат от проучването и от консултациите с експерти на държавите членки и на други заинтересовани страни изглежда показва, че от влизането си в сила регламентът функционира добре. В него се предвиждат подходящи мерки за постигането на неговите цели, а именно правилното функциониране на вътрешния пазар, предоставянето на точна информация на потребителите, въвеждането на повече гъвкавост за адаптиране на законодателството към технологичните промени и опростяването на регулаторната рамка. Преминаването от три директиви към един регламент доведе до по-малка административна тежест и повече сигурност за предприятията и потребителите. Практическите въпроси и въпросите, свързани със

съответствието, които все още си задават работещите в тази област, могат да се изяснят по различни начина, по-специално чрез издаването на техническо ръководство с насоки. Новите разпоредби може и да са довели до увеличени разходи за предприятията, но може да се счита, че те са били компенсирани от по-добрата информираност на потребителите.

Следователно, въпреки практическите предизвикателства, свързани с прилагането на някои разпоредби в настоящата регулаторна рамка, не са установени съществени празноти, случаи на несъгласуваност или административна тежест, които биха изисквали изменение на регламента.

С оглед на гореизложеното и с цел подобряване на съществуващата регулаторна рамка Комисията стигна до заключението, че би могло да се предвиди следното:

- издаване на ръководство с насоки въз основа на сегашните ЧЗВ с цел изясняване на различни аспекти от Регламента относно текстилните продукти;
- проучване на практическите възможности за подобряване на установения ред за разглеждане на заявленията за нови наименования на влакна; и
- обмисляне на възможността за подаване на искане за стандартизация от съответните европейски организации по стандартизация, по-специално CEN.

В допълнение Комисията ще осъществява по-нататъшно и текущо наблюдение на регламента с помощта на държавите членки и на съответните заинтересовани страни. Освен това държавите членки ще бъдат насърчавани да обмислят осъществяването на допълнителни проверки и контрол на текстилните продукти в рамките на своите национални програми за надзор на пазара.